

מרכז המידע למודיעין ולטרור
המרכז למורשת המודיעין (מל"מ)

19 בדצמבר 2006.

"תעשיית השנאה": מאמרים בעלי אופי אנטישמי, שהתפרסמו בחודשיים האחרונים בעיתונות הירדנית

כללי

1. במהלך נובמבר-דצמבר התפרסמו בעיתונות הירדנית (ללא קשר ביניהם), מספר מאמרים של פובליציסטים, שנשאו אופי אנטישמי מובהק השזור בהתקפות ארסיות על ישראל.

2. יצוין כי בתקשורת הירדנית מתפרסמות מידי פעם התקפות ארסיות על ישראל בתוכן שזורות התבטאויות הנושאות אופי אנטישמי, בעיקר בעיתון "אלראיי". עם זאת ממדיה של התופעה בירדן מצומצמים יחסית למדינות אחרות כגון מצרים, לבנון, סוריה ואיראן.¹

עיקרי המאמרים

3. מופק מחאדין² מתייחס להיסטוריה ולדת היהודית כאל פיקציה (במאמר בעיתון "אלערב אליום", 23 בנובמבר). במאמרו הוא כותב כי לדת היהודית וליהודים אין הגדרה מדויקת וכי היהודיים השתלטו על ההיסטוריה והדת של המזרח והפכו אותם להיסטוריה יהודית, שאינה קיימת במציאות. לדבריו, יש לראות את היהדות כאידיאולוגיה יותר מאשר עובדות, שאמיתותן מוטלת בספק.

¹ דוגמאות לביטויים אנטישמיים בתקשורת הירדנית ראו בלקטי המידע: "מאמרי פרשנות בעיתונות הממסדית במצרים ובירדן תוקפים את האירוע באו"ם לציון שישים שנה לשחרור מחנה ההשמדה אושוויץ ואת המערכה הבינלאומית נגד האנטישמיות תוך התקפות תעמולה ארסיות נגד ישראל" (28 בינואר, 2005), "תעשיית השנאה: בערוץ טלוויזיה ירדני עצמאי בשם 'אלממנוע' שודרו בחודש הרמז'אן 22 פרקים (מתוך 29) של הסדרה האנטישמית 'אלשתאת' (הפזורה). שהופקה בסוריה שודרה בעבר ע"י 'החזבאללה' והאיראנים ועוררה מחאות ברחבי העולם (4 בנובמבר, 2005).

² מחמד מחאדין הוא בעל טור ביומון העצמאי אלערב אליום הוא פרו סורי המזוהה עם השמאל הירדני.

מופק מחאדין השוואת היהודים לנוצרים
והצגת התורה כ"שורה של הנחיות נאציות..."

4. מופק מחאדין, באותו מאמר, מוסיף כי האידיאולוגיה היהודית מתועדת בחמשת הספרים (הכוונה לחמשת חומשי התורה). לדבריו, יש להוקיע כל אדם המאמין בספרים הללו כשם שמוקיעים את הנאצים. שכן, לדבריו, ספרים אלה הם "שורה של הנחיות נאציות, ברבריות וגזעניות". הכותב מעלה את השאלה כיצד הפרלמנט האירופי מאשר בשם המלחמה הנאצית חוקים נגד אנטישמיות המטילים עונש על כל מי שמותח ביקורת על היהדות, בשעה שהיהדות עצמה היא סוג של נאציזם.

5. חסני עאיש³ כותב במאמר ("אלראי", 21 בנובמבר) כי הרג אזרחים הוא חלק מאמונה יהודית-ישראלית-ציונית-תורנית-תלמודית. לדבריו, היהודים גדלו וחונכו על אמונה זו. יתרה מזו, למרות שהם היו קורבן של השואה הנאצית הם היו אלו שהמציאו את השואה כאירוע היסטורי ומיסדו אותה בהיבט הדתי-תרבותי. על רקע זה מגיע הכותב למסקנה כי שום שלום או אפילו כניעה לא יכולים לשנות את אמונתם של היהודים כל עוד הם ממשיכים לקרוא בתורה ובתלמוד מידי יום ומגדלים את ילדיהם על סמך הספרים הללו בהם כתוב כי הרג אזרחים מותר ואפילו רצוי. במאמר משולבים ציטוטים מספר דברים ומספר יהושוע הממחישים כביכול את התפיסה היהודית הדוגלת בהרג ללא אבחנה.

6. במאמר נוסף של מופיק מחאדין ("אלערב אליום", 10 בדצמבר) הוא כותב על החוצפה כמונח מדיני. הוא טוען כי חוצפה מהווה את הפילוסופיה של

³ חסני עאיש עבד בעבר במשרד החינוך הירדני וחיבר מספר ספרים ביניהם: "אמריקה הישראלית וישראל האמריקאית" ו"שורשי הסכסוך הפלסטיני-ישראלי"

מדינת ישראל מאז הקמתה: החל מהמסר שלה על זכותה על אדמת האחרים, שבה היא רואה מולדת היסטורית, וכלה במסר הרואה במולדת זו גורם בעל שורשים היסטוריים. הוא גם מתייחס במאמרו למה שהוא מכנה "המסר החצוף של ישראל בנושא הפונדמנטליזם, הטרור והסכנה הגרעינית". לדבריו, ישראל שוכחת כאשר היא מדברת על הנחשלות הערבית הנובעת מהפונדמנטליזם כי היא המדינה הראשונה בעידן המודרני שקמה על בסיס דתי פונדמנטליסטי יהודי.